

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ nhật, ngày 08/10/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 4

CẢNH BÁO MẠNG NGƯỜI LÀ VÔ THƯỜNG VÀ LUÂN HỒI LÀ ĐÁNG SỢ

Chúng ta đều phải sống trong quy luật Sinh - Lão - Bệnh - Tử, ngoài ra chúng ta còn chịu tác động của thiên tai, nhân họa. Hiện tại, ở nhiều nơi trên thế giới, con người vẫn đang sống trong cảnh chiến tranh thảm khốc. Khi chúng ta trưởng thành thì Cha Mẹ của chúng ta cũng đã già và đang dần dần ra đi. Khi tôi còn nhỏ, xung quanh tôi có rất nhiều Ông Bà, cô gi, chú bác, hiện tại, mọi người cũng đã đi gần hết.

Hiện tại, tôi muốn làm nhiều việc vì chúng sanh nhưng tôi đã “*lực bất tòng tâm*”. Chúng ta đừng cho rằng chúng ta còn trẻ, thời gian còn rất dài mà chúng ta chểnh mảng, mông lung. Trong nhà Phật có bài “*Cảnh thuy*”, cảnh tỉnh mọi người trước khi đi ngủ rằng mạng người là vô thường, sinh tử đến nhanh như lửa cháy trên đầu. Chúng ta phải trân quý thời gian của sinh mạng, thời gian của sinh mạng rất ngắn ngủi thay vì dùng thời gian để giận hờn, thù ghét, oán trách thì chúng ta hãy dùng thời giờ để yêu thương, để tha thứ.

Hòa Thượng nói: “*Thế gian này động loạn, bất an, những ngày tốt đẹp, an lành sẽ mau qua. Khi linh hồn còn trong thân tứ đại, khi hơi ấm còn trong ta, chúng ta cần nắm lấy cơ hội mà mau mau làm việc tốt!*”. Dịch bệnh Covid đã khiến cho rất nhiều người bị chết, hiện tại, vẫn còn nhiều dịch bệnh nguy hiểm đang tiềm ẩn. Hôm trước, con gái tôi phải vào viện vì nhiễm vi-rút Covid, tuy vi-rút không còn quá nguy hiểm nhưng chúng vẫn tồn tại trong cộng đồng.

Hòa Thượng đã dùng thời gian của sinh mạng một cách rất tích cực, Ngài dành gần như cả cuộc đời để học tập, hoàn thiện bản thân, độ chúng sanh, phát dương quang đại Phật pháp. Cuộc đời của Ngài đã ảnh hưởng một cách mạnh mẽ và tích cực đến thế giới, chỉ cần một người tận lực hy sinh phụng hiến thì rất nhiều người sẽ có được lợi ích. Hằng ngày, chúng ta lười biếng, phóng túng thì chúng ta sẽ lãng phí một ngày, một năm và lãng phí cả một cuộc đời. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải dụng công, nỗ lực làm lợi ích chúng sanh*”. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta đã mệt, đã già thì chúng ta sẽ mệt mỗi nhiều hơn, già nhiều hơn.

Hòa Thượng nói: “*Trên Kinh Phật thường nhắc nhở chúng ta sinh tử là việc lớn, mạng người là vô thường, cõi nước là không an*”. Nếu chúng ta ngày ngày phản tỉnh về những việc này thì chúng ta sẽ không dám chểnh mảng, lười biếng. Cho

dù chúng ta tin hay không tin thì vô thường vẫn đang diễn ra một cách thầm lặng. Chúng ta đã sinh ra, bây giờ việc chúng ta đi về đâu mới là vấn đề quan trọng, vấn đề “*tử sinh*” mới là việc lớn của đời người. Mạng sống của chúng ta rất vô thường, một ngày rất gần chúng ta sẽ phải chia tay những người thân yêu nhất. Cõi nước chúng ta đang ở cũng không yên ổn. Gần đây, đảo Hawaii nơi mà xung quanh đều là biển, những căn nhà ở đó đều có giá trị hàng triệu đô cũng đã bị cháy gần như toàn bộ. Chúng ta bị chi phối bởi quy luật Sinh - Lão - Bệnh - Tử, cầu bất đắc khổ, oán tắng hội khổ, ngũ âm xí thanh khổ. Người có trí tuệ họ sẽ nhìn thấy thế gian này không hề an ổn!

Hòa Thượng nói: “***Sinh tử là việc lớn, mạng người là vô thường, cõi nước không an, đây là lời nói chân thật. Người có trí tuệ cao độ mới nhận ra điều này!***” Trong đĩa “*Hài hoà cứu vãn nguy cơ*” nói về việc, khi phi thuyền bay ra khỏi trái đất và chụp ảnh gửi về cho mọi người, vị phó Tổng thống Mỹ đã chỉ vào bức ảnh và nói, trái đất của chúng ta chỉ nhỏ như đầu đũa, trên chám nhỏ đó diễn ra đủ mọi buồn vui, thương ghét giận hờn, chiến tranh, tang tóc. Trái đất của chúng ta rất mong manh, chỉ cần sự va đập nhỏ giữa những tinh cầu thì trái đất sẽ bị ảnh hưởng. Cuộc sống của chúng ta rất mong manh nhưng chúng ta chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*” nên chúng ta đã quên mất điều này. Phật đã từng nói, khi nào chúng ta chứng được A-La-Hán, Lộ Tận Thông thì chúng ta mới có thể tin vào chính mình.

Chúng ta là phàm phu, đạo tâm của chúng ta giống như trên Kinh nói là: “*Đạo tâm sương sớm*”. Đạo tâm của chúng ta giống như giọt sương trên ngọn cỏ, chỉ cần một cơn gió nhẹ thì đạo tâm của chúng ta sẽ tan rã. Do vậy chúng ta phải “*y giáo phụng hành*”, y theo lời giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Chúng ta làm theo lời của những người vọng tưởng, ảo tưởng ở thế gian thì chúng ta sẽ uổng phí một kiếp người. Những người thân của tôi rất khổ, người không có tiền thì mong có tiền, người có tiền thì họ mong có nhiều hơn, họ ngày ngày chìm đắm trong “*sát, đạo, dâm, vọng, tửu*” nên họ tạo những tội nghiệp cực trọng. Tôi dùng mọi cách khuyên nhủ những người xung quanh nhưng họ đều không nghe. Chúng ta không cần phải quá bận tâm vì việc này, chúng ta cần làm rất nhiều việc cho chúng sanh. Nhiều người khổ tâm vì Cha Mẹ của họ chưa tu hành nhưng thế gian này còn có rất nhiều chúng sanh cần được giúp đỡ. Trên Kinh nói: “***Tất cả thân nam là Cha chúng ta thời quá khứ, là vị Phật ở tương lai. Tất cả thân nữ là Mẹ chúng ta thời quá khứ, là vị Phật ở tương lai***”. Tất cả mọi người đã từng là Cha Mẹ của chúng ta, chúng ta phải hiếu kính với các chúng sanh như nhau, chúng ta không chỉ hiếu kính với Cha Mẹ đời hiện tại.

Gần hai năm qua, tôi chưa về nhà thăm Mẹ, tôi vẫn quan tâm đến đời sống của bà từ xa, các Phật tử ở Cần Thơ cũng thường xuyên thăm hỏi bà. Thay vì về nhà thăm bà, tôi sẽ đi đến các nơi khác để làm việc lợi ích chúng sanh. Tôi khuyên Mẹ ăn chay, ban đầu bà cũng nghe nhưng sau đó, những người xung quanh nói rằng ăn mặn mới có đủ chất nên bà nghe theo họ. Chúng ta phải hiếu, kính trên nền tảng của tâm đại từ bi.

Hòa Thượng bên ba nước ngoài nhiều năm, khi Hòa Thượng biết Mẹ mình còn sống và đang ở cùng em thì Ngài dặn bảo người em trai chăm sóc bà. Khi Mẹ Hòa Thượng đến thăm Ngài, Mẹ của Ngài không ăn chay, Hòa Thượng dặn nhà bếp đặt com ở bên ngoài cho bà ăn. Phật cũng không thể độ được những người không thể độ. Dòng họ Thích Ca ở thành Ca-tỳ-la-vệ cho rằng, họ là gia tộc cao quý hơn những gia tộc khác, họ ngạo mạn nên cuối cùng cả dòng họ đã bị đồ sát. Những người trong dòng họ Thích Ca chưa cần trải qua đời sống ba y, một bát giống như Phật mà họ chỉ cần hướng đến Phật học tập thì họ đã có đời sống tốt hơn. Thích Ca Mâu Ni Phật không thể cứu dòng họ mình vậy thì chúng ta là ai mà chúng ta cưỡng cầu! Nhiều người canh cánh trong lòng vì những người thân của họ sẽ phải đi vào vòng sinh tử, luân hồi. Chúng ta phải hiểu rằng: “*Ông tu, ông đắc, bà tu, bà đắc, không tu không đắc*”. Chúng tận tâm, tận lực khuyên bảo mà họ không nghe thì thôi vậy! Chúng ta dùng thời gian đó để làm được rất nhiều việc cho cộng đồng xã hội.

Chúng ta thường cảm thấy thời gian một năm trôi qua rất nhanh, chúng ta không còn nhiều thời gian nữa. Mạng người là vô thường, trái đất, nơi chúng ta đang ở cũng rất mong manh. Trái đất quay chệch quỹ đạo hay va đập với hành tinh khác thì sự sống trên trái đất sẽ biến mất. Trong vũ trụ, có rất nhiều hành tinh đã tan vỡ, khi chúng ta nhìn thấy sao băng xẹt qua bầu trời thì đó là một hành tinh đã tan vỡ từ trước đó hàng trăm nghìn, hàng triệu năm trước. Nhiều người thế gian chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, họ có rất nhiều tiền nhưng họ vẫn chưa cảm thấy đủ, họ không biết vô thường đang đến một cách mạnh mẽ.

Hòa Thượng nói: “*Người hiện tại tâm ý bao chao, người xưa dù trải qua đời sống như thế nào, hoàn cảnh sống ra sao thì tâm của họ cũng rất định*”. Tâm ý chúng ta luôn bao chao, xao động. Nếu những việc hằng ngày chúng ta không thể định thì chúng ta sẽ dùng tâm thái gì để đối diện cái chết? Những việc tầm thường hằng ngày mà chúng ta bao chao thì khi chúng ta gặp khó khăn, chương ngại, bệnh khổ, chúng ta sẽ càng xao động hơn. Ngài Nhan Hồi ăn cơm bằng rá, uống nước bằng phễu tre nhưng tâm của Ngài rất an, chúng ta ở nhà tầng, đi xe sang, có những điều kiện thuận lợi nhất nhưng tâm chúng ta vẫn rất bao chao.

Hòa Thượng nói: “*An nhi hậu hữu lạc*”. *Tâm chúng ta an thì chúng ta mới có niềm vui. Chúng ta tranh danh đoạt lợi, xa xỉ, lãng phí, làm những việc huỷ hoại luân lý đạo đức, sáu căn tiếp xúc cảnh giới sáu trần thì khởi lên “tham, sân, si”, gặp thuận cảnh thì chúng ta vui, gặp nghịch cảnh thì chúng ta giận, đây là điều chúng ta đang phục độc, đang tự uống thuốc độc. Chúng ta tùy thuận tập khí để tạo tác những tội nghiệp cực trọng thì chúng ta sẽ phải chịu thiên tai, nhân họa, đây mới chỉ là hoa báo, quả báo trong hiện tại, tương lai chúng ta sẽ phải đọa lạc trong ba đường khổ*”. Ba đường ác là Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Địa ngục là hoá đồ, cõi Súc sanh là huyết đồ, cõi Ngạ quỷ là đao đồ. Trong Địa ngục lửa luôn rực cháy, chúng sanh ở trong cõi súc sanh luôn bị phanh thây, bị người, vật ăn nuốt, chúng sanh trong cõi Ngạ

quy luôn cảm thấy bất an như đang bị truy sát. Hằng ngày, tâm chúng ta ở trạng thái bất an thì chúng ta đang ở cõi Ngạ quỷ. Niềm vui ở thế gian như một loại chất kích thích, là niềm vui tạm thời, chóng qua. Chúng ta muốn có niềm vui chân thật thì chúng ta không được có tham cầu, vọng tưởng. Những người sống trong ảo danh, ảo vọng thì họ không thể có niềm vui chân thật. Luân hồi rất đáng sợ, chúng ta phải hết sức cảnh giác!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!